

**ЧРЕЗ ЦЕНТРАЛНАТА ИЗБИРАТЕЛНА
КОМИСИЈА**

**ДО ВЪРХОВНИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД**

ЖАЛБА

от Политическа партия „АТАКА“,
ЕИК131458114, представлявана от
председателя си и законен представител
Волен Николов Сидеров,
ЕГН.

с упълномощен с приложено
пълномощно процесуален представител
– за внасяне на жалбата, за призоваване
и за разглеждане на делото пред съда:
адв. Димитър Кинов Стоянов от САК,
номер в ЕРА1400600510,

адрес: гр. София, пл. „Петко Р.
Славейков“ №4А, ет.2

телефон:

електронна поща:

Срещу Решение №1962-НС от 28
януари 2021 г. на ЦИК

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

на основание чл.58 от Изборния кодекс (по-нататък – „ИК“) и в предвидения в
същия срок, от името на представляваната от мен Политическа партия „АТАКА“ (по-
нататък – „жалбоподателя“) обжалвам Решение №1962-НС от 28 януари 2021 г. на
ЦИК (по-нататък – „обжалваното Решение“), обявено на интернет страницата на ЦИК
на 28 януари 2021 г., в 18:13 часа. Жалбоподателят намира, че решението е: а)
нищожно; б) противозаконно, като постановено при съществено нарушение на
административнопроизводствените правила, при пряко и значително
противоречие с разпоредбите на материалния закон и при пълно несъответствие с
целта на закона – отменителни основания по чл.146, т.3 – 6 от АПК.

П) Кратко изложение на фактите и общи доводи.

1. С Решение №4234-НС от 6 февруари 2017 г. (по-нататък – „*Решението от 2017 г.*“) на ЦИК за участие в изборите за народни представители, насрочени за 26 март 2017 г. (по-нататък – „*изборите през 2017 г.*“) е регистрирана коалиция от партии с наименование „ОБЕДИНЕНИ ПАТРИОТИ – НФСБ, АТАКА И ВМРО“ (по-нататък – „*процесната коалиция*“). Процесната коалиция е съставена от политическите партии „Национален фронт за спасение на България“, „АТАКА“ и „ВМРО – Българско национално движение“. За регистрацията на процесната коалиция е било издадено Удостоверение №1 от 6 февруари 2017 г. Процесната коалиция се явява на изборите през 2017 г. с общи кандидатски листи, получава повече от 4 на сто от подадените действителни гласове и има избрани 27 народни представители в 44. Народно събрание. Избраните кандидати на процесната коалиция образуват парламентарна група, която съществува и до настоящия момент.

2. С обжалваното решение ЦИК е извършила промяна в състава на процесната коалиция, като е заличила партия „АТАКА“ от състава на коалицията, анулирала е издаденото Удостоверение за регистрация, и е издала ново удостоверение. ЦИК е посочила, че действа по инициатива на самата процесна коалиция, като е било представено „решение“ за промени в коалицията. Видно от документите по преписката, въпросното „решение“ е съглашение между другите две участващи в процесната коалиция партии, озаглавено „Анекс“. С тази дума в българския граждански оборот се обозначават съглашенията, с които се изменят други, съществуващи отпреди договори.

3. Съгласно §1, т.10 от Допълнителните разпоредби на ИК, по смисъла на Кодекса „парламентарно представени“ са партиите и коалициите, които са участвали на последните избори за народни представители и имат парламентарна група в Народното събрание към датата на насрочване на съответния избор. Предстоящите избори за народни представители са насрочени с Указ №9 от 14 януари 2021 г., обн., ДВ бр.5 от 19 януари 2021 г. Съответно към момента на насрочването на предстоящите на 4 април 2021 г. избори процесната коалиция, в своя състав според регистрацията си за последните предходни избори за народни представители, изпълнява изискванията на ИК за парламентарно представена коалиция. Фактът, че в парламентарната група на процесната коалиция са настъпили персонални промени е без значение за изпълнението на изискването на §1, т.10 от ДР на ИК, тъй като такива обстоятелства – напускане, изключване или присъединяване, т.е. от кои точно народни представители се състои групата, не са взети предвид от закона. Достатъчно е парламентарната група на регистрирана коалиция да съществува към момента на насрочването на изборите, за да има тази коалиция статут на „парламентарно представена“. Това дава на участващите в процесната коалиция политически партии различни права. Едно от основните права, произтичащи от статута на процесната коалиция като парламентарно представена такава, е правото да посочва членове на изборителните комисии. Традиционно обаче също, парламентарно представените партии и коалиции се ползват с различна, по-разширена възможност за участие в предизборната

кампания и по-специално форматите на Българската национална телевизия и Българското национално радио, съгласно споразуменията по чл.189, ал.4 от ИК.

4. На първо място следва да бъде посочено, че принципното положение на ИК е, че коалиции се създават и регистрират за конкретно определен вид избори, досежно и с определеното, дадено на думата „коалиция“ в §1, т.9 от ДР на ИК. Процедурата и правилата за регистриране на коалиции за участие в изборите са подробно и изчерпателно разписани в Глава девета, Раздел III на ИК. По-специално, правилата за промяна в състава на коалиция се съдържат в чл.144 от ИК, където ясно точно и изчерпателно са посочени всички хипотези, при които може да бъде извършена промяна в състава на коалиция. Най-основното обаче е, че законът ограничава възможността за извършването на промяна в състава на коалиция до определен брой дни преди деня, в който ще бъдат проведени изборите, за които съответната коалиция е регистрирана. Най-късният възможен момент за извършването на промяна в състава на коалиция посочен в чл.144, ал.1 и 2 от ИК – 35 дни преди изборния ден. (Съображения в същия смисъл са изложени в мотивите към Определение №14668 от 05.12.2014 г. на ВАС, I. колегия, 5-членен състав и още много други, постановени по молбите на Николай Гацев във връзка със статута на коалиция „Синята коалиция“.)

5. Въз основа на изложеното в предходната точка 4 жалбоподателят заема становището, че посочените в чл.144 от ИК срокове са преклузивни. С изтичането на тези срокове се преустановява каквато и да е възможност за извършването на промени за в бъдеще в състава на вече регистрирана за конкретния вид избори коалиция. След изтичането на посочения в съответната алинея на чл.144 от ИК срок решението на ЦИК за извършването на регистрацията придобива стабилитет и никой – нито участващите в коалицията партии, нищо дори самата ЦИК не би могла, след изтичането на този срок, на никакво основание, да пререшни въпроса относно кои партии участват в състава на дадена регистрирана коалиция.

6. Съгласно чл.140 от ИК коалициите се регистрират в ЦИК въз основа на общо решение, за образуването на коалицията. В настоящия случай процесната коалиция е образувана чрез документ, озаглавен „споразумение“, който съдържа решение за образуването ѝ и урежда отношенията между съставляващите коалицията партии, включително представлява споразумение по чл.25, ал.2 от Закона за политическите партии. В юриспруденцията е възприето разбирането, че коалиционните споразумения представляват своего рода особен вид договори и то без оглед дали даденото съглашение е наречено „решение“, „споразумение“ или по някакъв друг начин. Последното е така, защото актът за образуване на коалиция напълно отговаря на определеното за договор по чл.8, ал.1 от Закона за задълженията и договорите – представлява съглашение между две или повече лица, сключено с цел да се създаде и евентуално да се уреди една правна връзка между тези лица. Така спрямо коалиционните съглашения са приложими общите правила за договорите по ЗЗД. По-специално, жалбоподателят намира, че спрямо коалиционните съглашения са категорично приложими разпоредбите на чл.20а от ЗЗД, а именно:

а) ал.1 – договорът има силата на закон за сключилите го страни;

б) ал.2 – един договор може да бъде изменен, прекратен, развален или отменен само по взаимно съгласие на страните по него или на предвидените в закона основания.

7. В ИК има посочени само две предпоставки за промяна на състава на коалиция и те са: присъединяване на нови партии към коалицията (чл.144, ал.2 от ИК) и напускане на коалицията от страна на някоя вече участваща в коалицията партия (чл.144, ал.3 от ИК). Доколкото за извършването на промени в коалиция чл.144, ал.1 от ИК изисква представянето на решение за промените, което отговаря на условията за образуване на коалиция, очевидно е, че в хипотезата на чл.144, ал.2 от ИК отново е необходимо изричното съгласие на всички партии участнички, за да бъде извършена тази промяна. Съответно, единствената хипотеза на закона, при която е допустимо едно коалиционно съглашение да бъде изменено без съгласието на всички участващи по него партии, е хипотезата на чл.144, ал.3 от ИК. Следователно само и единствено по своя собствена воля някоя вече участваща в коалицията партия може да измени коалиционното съглашение едностранно, като го напусне. За изчерпателност обаче следва да бъде посочено, че след изтичането на сроковете по чл.144 от ИК, вече участващата в коалиция партия не може да напусне тази коалиция дори и сама да пожелае това – поради доводите, изложени в точка 5 по-горе.

8. Единствената друга евентуална хипотеза, при която коалиционното съглашение би могло да бъде изменено без съгласието на всички участващи в него партии, е, ако за това има предвиден ред в самото съглашение, т.е. участващите партии, при сключването на съглашението, да са се съгласили то да може да бъде изменено и без взаимното съгласие на всички участващи при сключването на дадено условие. При това обаче последно посоченото е наистина изключително евентуална хипотеза, която е доста спорна от гледна точка на правната доктрина у нас. Промяната на едно правоотношение без съгласието на участваща в него страна, представлява по своя характер потестативно право, което, съгласно българската правна доктрина, е допустимо само когато е изрично предвидено в закона (досежно и с чл.124, ал.3 от ГПК). В този смисъл разпоредбата на чл.20а, ал.2 от ЗЗД е повелителна и договорки, които ѝ противоречат, са потенциално нищожни, на основание чл.26, ал.1, предложение първо от ЗЗД.

9. Въпреки изложеното в предходната точка 8, жалбоподателят заявява, че в сключеното между партиите НФСБ, АТАКА и ВМРО – БНД коалиционно споразумение за образуването на процесната коалиция, не се съдържат клаузи, които да допускат, при каквито и да е условия, някоя от партиите от състава на процесната коалиция да може да бъде „изключена“. Партиите НФСБ и ВМРО – БНД са обвързани от коалиционното споразумение – то има силата на закон за тях (чл.20а, ал.1 от ЗЗД) и те нямат правото да променят същото без взаимното съгласие на всички участващи в него. Т.нар. „Анекс“, сключен между тези две

партии е нищожен, поради противоречие с повелителна разпоредба на закона, а също и поради противоречие с добрите нрави.

II) Обсъждане в ЦИК и „прецеденти“

10. Обжалваното Решение на ЦИК е прието с 13 гласа „за“ и 4 гласа „против“. От гласувалите „против“, членовете на ЦИК Ивайло Ивков и Ерхан Чаушев правят изказвания по същество. И двамата посочени членове на ЦИК заемат категоричното становище за липса на правно основание, т.е. за противозаконност на обжалваното Решение, със съображения, които са идентични с доводите на жалбоподателя по тази жалба. Иво Ивков директно заявява в изказванията си, че смята, че обжалваното Решение се приема по политически подбуди, с цел да бъде направена услуга на една част от управляващата коалиция и в разрез със закона. Подобно съображение за политическа обосновка на обжалваното Решение се съдържа и в отрицателния вот на Ерхан Чаушев.

11. По време на обсъждането на обжалваното Решение, са наведени аргументи за съществуващи в практиката на ЦИК прецеденти. По-специално посочени са Решение №1875-МИ от 22 август 2020 г. и друго решение от 2018 г., като след извършена проверка на сайта на ЦИК жалбоподателят установи, че се касае за Решение №5097-НС от 3 юли 2018 г., постановено от предишния състав на ЦИК.

11.1. По отношение на Решение №5097-НС, същото действително касае идентичен случай, като от състава на Коалиция „БСП за България“ е била „изключена“ партия „Земеделски съюз Александър Стамболийски“. От публичния регистър на жалбите на интернет страницата на ЦИК (https://www.cik.bg/bg/complaints_archive_28.05.2019?p=10) обаче е видно, че Решение №5097-НС не е било обжалвано (последното обжалвано решение на предишния състав на ЦИК е Решение №5036 от 24 април 2018 г., по жалба с вх. №1177 от 25 април 2018 г.), поради което законосъобразността на същото не е била проверена по съдебен ред.

11.2. По отношение на Решение №1875-МИ, същото, видно и от индекса в номера му, касае съвсем различна хипотеза, в която партия „ВОЛТ“ е напуснала (т.е. доброволно се е оттеглила) от коалиция, регистрирана в ЦИК за участие в местните избори от 2019 г. Жалбоподателят е на мнение, че тази хипотеза е единствената, в която е възможно да стане промяна в състава на коалиция след изтичането на сроковете по чл.144 ИК. Последното произхожда от особените правила по Глава осемнадесета, Раздел XII от ИК. Съгласно чл.464, т.1 и чл.469, ал.1 от ИК направената за общите местни избори регистрация на коалиции, се запазва и за участие в насрочени частични и нови избори. В този смисъл специално при коалициите за местни избори може да бъде смятано, че сроковете по чл.144 от ИК никога не могат да изтекат окончателно, тъй като винаги в бъдещето могат да бъдат насрочени нови или частични избори и тогава тези срокове ще бъдат подновени. При това положение не може да бъде отречено правото на партия, регистрирана в ЦИК в състава на коалиция за общите местни избори, да се оттегли от състава на тази коалиция, за да участва в бъдещи нови

и частични избори самостоятелно, което иначе би било невъзможно по силата на чл.144, ал.7 от ИК.

11.3. В обобщение, нито едно от посочените по време на заседанието на ЦИК от 28 януари 2021 г. като „прецеденти“ решения на ЦИК не е годно да обоснове законосъобразност на обжалваното Решение. Единият „прецедент“ се отнася за коренно различна хипотеза. За решението при идентична хипотеза, законосъобразността на същото не е била проверена от почитаемия Върховен административен съд. Като необжалвано, то се ползва със стабилитет, но жалбоподателят смята, че Решение №1875-НС също е незаконосъобразно по същите, като изложените в тази жалба, съображения.

III) Конкретни оплаквания за нищожността на обжалваното Решение.

12. Съгласно практиката на почитаемия Върховен административен съд, един обжалваем акт е нищожен, освен по другите възможни съображения, и когато с него е извършено изключително тежко нарушение на закона, което прави съществуването на този акт противно на устоите на правовата държава. Жалбоподателят е на мнение, че обжалваното Решение нарушава закона именно по този изключително тежък и напълно недопустим за една правова държава начин. По-специално, жалбоподателят заявява, че обжалваното Решение е постановено от ЦИК по съображения за извършването на недопустима от гледна точка на принципите на демократичната държава политическа репресия срещу партия „АТАКА“.

13. На първо място следва да бъде посочено, че инициаторът, авторът на заявлението, с което е започнато производството по издаването на обжалваното Решение, е не кой да е, а заместник-министър председател, в лицето на Красимир Каракачанов. Т. нар. „Анекс“ за „изключването“ на партия „АТАКА“ от процесната коалиция пък е подписан от зам.-председателя на Народното събрание Валери Симеонов. Налице е пряка намеса на орган на изпълнителната власт в изборния процес, а също и на високопоставен представител на най-политическия орган – Парламента, по въпрос, който засяга правата и интересите на лице, извън председателстваната от самите г-да Каракачанов и Симеонов политически партии. Такава намеса е напълно недопустима и е следвало да бъде отхвърлена от ЦИК, тъй като демократичните принципи изискват ЦИК да бъде независима от външна намеса, особено от страна на изпълнителната власт, и да се ръководи само от закона.

14. Мотивът на политическата репресия е този, посочен в точка 3 по-горе. Целта е партия „АТАКА“ да бъде изключена от консултациите за определяне на съставите на районните и на секционните избирателни комисии и да бъде лишена от правото да излъчи представители в тези комисии. В същия смисъл са изказванията на члена на ЦИК Ивайло Ивков от процесното заседание на ЦИК. Този цел е очевидна от факта, че на същото заседание на ЦИК, на което е прието обжалваното Решение, е било прието Решение №1966-НС, с което са определени правилата за провеждане на консултациите, но също и за разпределението по квоти на местата в РИК. В

Решение №1966-НС процесната коалиция вече е с промененото наименование, от което е заличено наименованието на партия „АТАКА“. За сведение на почитаемия съд, Решение №1966-НС ще бъде обжалвано с отделна жалба, с цел прегледност и яснота на доводите, тъй като жалбоподателят е на мнение, че Решение №1966-НС страда и от други противозаконни пороци.

15. Следва да бъде посочено още, че процедурата по формирането на съставите на изборителните комисии на квотен принцип от парламентарно представените партии и коалиции, е основа, крайъгълен камък за гарантирането на честността на изборите. Целта на този начин на формирането на комисиите е отделните политически сили да осъществяват контрол една спрямо друга. Именно за това относно състава на комисиите има редица правила, които да гарантират ефективността на този контрол: забрана за мнозинство на една политическа сила, за това председателят и секретарят да са от една и съща политическа сила и свръхмнозинство от 2/3 за приемането на решенията. Чрез обжалваното Решение на партия „АТАКА“ бива противозаконно отнет статутът на партия, участваща в състава на парламентарно представена коалиция. Така „АТАКА“ бива незаконно елиминирана от възможността да излъчи свои представители в изборителните комисии, т.е. от участие в предвидения в закона начин за взаимен демократичен контрол. Този елиминация е извършена по инициатива на други политически субекти, участници в изпълнителната и в законодателната власт и представлявани от заемащи висши държавни длъжности лица – вицепремиер и зам.-председател на Парламента. Тези субекти имат интерес да елиминират други политически сили от участието в демократичния контрол и очевидно действат именно с такава цел.

16. Пълната правна абсурдност на обжалваното Решение е видна и от факта на „анулирането“ на удостоверението за регистрацията на процесната коалиция за участието ѝ в изборите през 2017 г. „Анулиране“ е дума без наложен точен правен смисъл у нас, но нейният произход идва от латинската дума „nullus“, чието общо значение е „нищо“. Т.е. „анулирането“ е акт на прогласяване на нищожност или на унищожаване, а тези действия заличават последиците на правно нищожното (съответно – унищоженото) обстоятелство с обратна сила. От тук следва заключението, че в продължение на последните 4 години народните представители на процесната коалиция са били избрани от листите на субект, който не би могъл да установи, че е бил регистриран по надлежния ред, тъй като удостоверението, предвиденото в закона, което свидетелства за това обстоятелство, не само, че вече не съществува, а никога не е съществувало. Докарана до абсурд, идеята ЦИК да може да „анулира“ издадените от нея удостоверения, води до заключението, че ЦИК би могла да делегитимизира целия състав на законодателния орган, при това с обратна сила, и оттам – едва ли не да „обезсили“ гласуваните закони, като приети от лица, които не биха могли да установят пълномощията си по предвидения в закона ред. Освен това, стриктно погледнато, в ИК липсва посочване на правомощие на ЦИК да анулира удостоверенията на партиите и коалициите за тяхната регистрация.

Такова правомощие се съдържа единствено и само по отношение на удостоверенията на заменени застъпници (чл.118, ал.4 и чл.483 от ИК).

17. В обобщение като си е позволила да постанови противозаконно решение под давлението на тежък политически натиск и с очевидна политическа цел, ЦИК е извършила изключително тежко закононарушение, напълно несъвместимо с принципите на демократичната и правова държава. Това е посочено от двама членове на ЦИК. Ивайло Ивков и особено – Ерхан Чаушев, са излъчени в ЦИК от квотите на политически сили, които също са остри опоненти на партия „АТАКА“. Те обаче (и неизказалите се други двама членове на ЦИК, гласували „против“) са останали на висотата на заеманата от тях позиция, не са се поддали на политическия натиск и са се ръководили само от закона, както и трябва. Описаните пороци правят обжалваното Решение нетърпимо за правния мир на една демократична и правова държава, поради което същото следва да бъде прогласено за нищожно.

III) Конкретни оплаквания за незаконосъобразността на обжалваното Решение.

А) Оплакване за съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

18. На първо място жалбоподателят намира, че заявлението, с което е инициирано производството по издаването на обжалваното Решение, е нередовно, което прави цялото производство недопустимо. Видно от точка 2 от коалиционното споразумение, определено е процесната коалиция да бъде представлявана от председателите на съставляващите коалицията партии, като липсват други правила за представителство. Жалбоподателят заявява, че тази разпоредба на коалиционното споразумение установява правило за представителство, което е с оглед на личността на председателите на съставляващите процесната коалиция партии.

19. Видно от обжалваното Решение, заявлението, което е инициирало издаването на същото, е подадено от пълномощника Ангел Чакъров. Жалбоподателят обаче смята, че представителите на процесната коалиция по коалиционното споразумение нямат правото да упълномощават други лица да осъществяват правата по представителство на коалицията. В случая процесната коалиция попада в категорията на така наречените „неперсонифицирани организации“. За представителството на същите, в чл.18, ал.1, изречение второ от АПК се съдържа изрична разпоредба, според която те се представляват от определено от членовете на организацията лице. Думата „членовете“, в множествено число и членувана, не оставя никакво съмнение, че законът има предвид всички членове на неперсонифицираната организация. Отделно, в точки 3 – 7 от коалиционното споразумение на процесната коалиция е предвиден орган, наречен „Политически съвет“, с ясни, подробни и изчерпателни правила за формирането на състава му и за формирането на волята на процесната коалиция, а именно – по решение на този орган и с единодушие от представителите на участващите в процесната коалиция

партии. В преписката обаче липсва решение на Политическия съвет на процесната коалиция, по силата на което да е изразена воля за предоставяне на лицето Ангел Чакъров на представителна власт. Представеното пълномощно е общо, което пък е в пълен разрез с духа и целите на уговорения в точка 2 от коалиционното споразумение начин на представителство на процесната коалиция. Съответно ЦИК е следвало да остави заявлението без разглеждане, като подадено от лице без представителна власт.

20. Обжалваното Решение засяга пряко права, свободи и законни интереси на партия „АТАКА“, вече надлежно описани и посочени в тази жалба. В частта му относно анулирането на удостоверение за регистрацията на процесната коалиция и за издаването на ново удостоверение, обжалваното Решение представлява волеизявление за издаване на документ, който е от значение за признаване и упражняване на тези права. Поради това жалбоподателят е на становище, че обжалваното Решение носи ясно белезите на индивидуален административен акт по чл.21, ал.1 и 3 от АПК.

21. Съгласно чл.26 от АПК засегнатите от акта организации трябва да бъдат уведомени за производството по издаването на акта. Партия „АТАКА“ не е била уведомявана по никакъв начин за производството по издаването на обжалваното Решение и по този начин е била лишена от възможността да участва в производството по присматането му. Последното съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила по чл.168, ал.4 от АПК, съответно, обжалваното Решение следва да бъде отменено на основание чл.168, ал.5 от АПК.

Б) Оплакване за противоречие с материалния закон и с целта на закона

22. Доводите си относно материалната незаконосъобразност и противоречие с целта на закона на обжалваното Решение жалбоподателят вече изложи по-горе, в Раздел I на тази жалба. Тези доводи ще бъдат обобщени тук, кратко и с конкретно посочване на нарушените разпоредби.

23. Извършено е нарушение на чл.144, ал.1, във връзка с §1, т.10 от ДР на ИК, тъй като ЦИК е извършила промени в състава на регистрирана за участие в изборите за народни представители, проведени на 26 март 2017 г., коалиция след изтичането на посочения в тази разпоредба преклузивен срок – 35 дни преди изборния ден.

24. Извършено е нарушение на чл.144, ал.1 и във връзка с чл.140, ал.1 от ИК, тъй като промените са извършени без да е представено решение, което да отговаря на посочените в чл.140, ал.1 от ИК условия за образуване на коалиция. Представеният към заявлението, инициирало производството „Анекс“ не отговаря на тези изисквания, тъй като с него не бива образувана нова коалиция. Този „Анекс“, освен че не отговаря на условията по чл.140, ал.1 от ИК, е също и нищожен, тъй като представлява съглашение, което нарушава повелителни разпоредби на закона – чл.20а, ал.2 от ЗЗД. „Анексът“ противоречи и на добрите нрави, тъй като със същият се цели извършването на нещо очевидно

противозаконно и недобросъвестно – лишаването на парламентарно представена политическа сила от правото ѝ на участие в разпределението на местата в районните и в секционните изборителни комисии за предстоящите избори.

25. Извършено е нарушение на чл.144, ал.5, във връзка с чл.57, т.11, от ИК. Освен, че промените в коалицията са извършени след изтичането на предвидения в чл.144, ал.5 срок, в чл.57, т.11 са изрично и изчерпателно изброени случаите, в които регистрацията на една партия или коалиция за участие в изборите може да бъде заличена. „Изключване“ на партия от състава на коалиция сред тези хипотези няма.

26. Обжалваното Решение противоречи на общата цел на чл.144 от ИК, озаглавен „Промени в състава на коалиция“. Видно от хипотезите на ал.2 и 3 целта на посочения член е да бъде дадена възможност към една вече регистрирана коалиция да се присъединят нови партии или вече участващи в тази коалиция партии да я напуснат по своя собствена воля. Отстраняване на участващи в коалицията партии чрез „изключване“ и пряко тяхната воля законът не предвижда, съответно не е и това целта на разпоредбата, посочена от ЦИК като правното основание за приемането на обжалваното Решение.

27. Извършеното с обжалваното Решение „анулиране“ на издаденото удостоверение за участие на процесната коалиция в изборите през 2017 г. противоречи на общата цел на закона, тъй като в ИК не е предвидено такова правомощие на ЦИК. Въобще въпросът с „анулирането“ на официален свидетелстващ документ е крайно чужд на българското право като цяло, с изключение на разпоредбата на чл.118, ал.4, изречение четвърто от ИК, целта на която е единствено ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл.483 от ИК, макар че и това би могло да бъде сторено по друг начин, с използването в закона на изрази, които имат трайно наложени правно значение и смисъл, а не на думи без такова, каквато е „анулирано“. Измисленото от самата ЦИК, без никакво правно основание, правомощие тя да може да „анулира“ издаваните от нея удостоверения, следва да бъде категорично отречено, като противно на и застрашаващо правния ред в България.

28. Същите съображения за противозаконност, с изключение на посочените в предходната точка, излагат в изказванията си гласувалите „против“ обжалваното Решение членове на ЦИК Ивайло Ивков и Ерхан Чаушев.

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

поради всичко изложено, моля да постановите съдебно решение, с което:

1) да прогласите нищожността на Решение №1962-НС от 28 януари 2021 г. на ЦИК или

2) да отмените Решение №1962-НС от 28 януари 2021 г. на ЦИК като постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените

правила, изразяваща се в недопустимост на инициираното пред ЦИК производство и като постановено в нарушение на чл.168, ал.4 от АПК, и да върнете преписката на ЦИК със задължителни указания по прилагането на закона, или

3) да отмените Решение №1962-НС от 28 януари 2021 г. на ЦИК като постановено в противоречие с материалния закон и с неговата цел.

Приложения по чл.151 от АПК

- 1) Заверен препис от Удостоверение за актуално състояние на ПП „АТАКА“.
- 2) Адвокатско пълномощно.

С уважение,

Волен Сидеров

председател на ПП „АТАКА“